

ระเบียบกรมศิลปากร

ว่าด้วยการขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน

(ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศิลปวัตถุ และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ อธิบดีกรมศิลปากร จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมศิลปากร ว่าด้วยการขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของข้อ ๔ ของระเบียบกรมศิลปากร ว่าด้วยการขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน พ.ศ. ๒๕๕๖ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ่ายทำภาพยนตร์” หมายความว่า การบันทึกภาพด้วยเครื่องมือเพื่อนำไปฉายด้วยเครื่องทำให้เป็นภาพเคลื่อนไหวได้ และให้หมายรวมถึง การถ่ายทำละครโทรทัศน์ รายการโทรทัศน์ ภาพยนตร์โฆษณา ภาพยนตร์สารคดี วิทยุทัศน์ ภาพนิ่ง ภาพถ่าย หรือการถ่ายทำลักษณะอื่นใด ที่คล้ายคลึงกัน แต่ไม่รวมถึง การถ่ายทำภาพยนตร์ที่เป็นการทำของนักท่องเที่ยงเพื่อใช้ดูเป็นการส่วนตัว หรือภายในครอบครัว

ข้อ ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑๖/๑ ของระเบียบกรมศิลปากร ว่าด้วยการขออนุญาตถ่ายทำภาพยนตร์ในโบราณสถานหรือเขตโบราณสถาน พ.ศ. ๒๕๕๖

“ข้อ ๑๖/๑ ในกรณีที่เกิดความเสียหายต่อโบราณสถาน ส่วนหนึ่งส่วนใดของโบราณสถาน หรือทรัพย์สินของทางราชการ ให้บุคคลดังต่อไปนี้ประเมินค่าเสียหายในเบื้องต้นก่อนนำเสนออธิบดีกรมศิลปากรพิจารณา

(๑) ผู้อำนวยการสำนักโบราณคดี ในกรณีความเสียหายเกิดกับโบราณสถานหรือเขตของโบราณสถานที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครหรือจังหวัดปริมณฑล

(๒) ผู้อำนวยการสำนักงานศิลปากรหรือผู้อำนวยการหรือหัวหน้าอุทยานประวัติศาสตร์ ในกรณี
ที่ความเสียหายเกิดกับโบราณสถานหรือเขตโบราณสถานที่อยู่ในความรับผิดชอบควบคุมดูแล”

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

อารักษ์ สักหิตกุล

อธิบดีกรมศิลปากร